

ѣздилъ (ходялъ) около това време на истокъ. Пелопонисъ веки нѣса назовавалъ по свое то старо име, а ми Славянска земля. Кодъ краятъ (свършивани то) на 8-я вѣкъ сила та Славянска въ земля та Греческа начнала да упада. Во време то на Константина 5-го, Майка му Ирина, коя то управляване Господарство то, сосъ сюрдисувани то на воевода та Ставрація (783) турила на това твърдо начало. Ставрація зель и обложалъ дань отъ първенъ Славяни те що то живѣяха около селянинъ, на поконъ заминалъ въ пелопонисъ, и извелъ отъ него много робове, и земалъ богатъ келепиръ, и съ тоужество былъ приетъ за този походъ въ цариградъ. Пелопонески те Славяни са размутили, кои то не желаяха да останятъ подъ власть та Греческа, и осадили (зели на маасаре) *Патрасъ* (патара), обаче ни-можле да успѣятъ въ нищо, длжни быле да са смирятъ, и да плащатъ вергія. Сички те послѣдни работи Славянски въ Греція приличаха повече на возмущаване въ покоренны те колко то на спусканія та на волни тѣ чловѣцы. Едни отъ тяхъ сирѣчь въ горна та Македонія и Албанія, покорены быле отъ Българи те и имъ служили противъ Грецы те; други те ако и